

Ohlášky – neděle 22. 5. 2022

- Čtvrtek 26. 5. – **Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- **Koncert ZUŠ Lovosice** ve středu, 25. května, od 17:00
- Přijďte si ve středu 25. května od 19h zatančit **biblické tance** na faru v **Teplicích**, Zámecké nám.
- Poslední **májová mariánská pobožnost** bude v pátek **27. 5. 2022 v 16:00**.
- 27. 5. 2022 v 17:15 začíná jarní cyklus **Meditací s varhanní hudbou**
- **Modlitba chval** se opět koná v pátek **27. 5. 2022 v 18:00** v kostele sv. Václava v Lovosicích.
- **28. 5. 2022** farnost Lovosice pořádá **Pěší pouť do kaple narození sv. Jana Křtitele pod Plešivcem**. Trasa: Lovosice, Přívoz Lovosice, okolo Pišťanského jezera, Kalvárie, Kamýk, kaple **Narození Jana Křtitele pod Plešivcem**, přívoz Lovosice. Délka trasy tam a zpět je 18,5km. Pouť pořádáme, **abychom byli spolu, společně prožili chvíli času, hovořili spolu, lépe se poznali navzájem**. Proto vás prosím připojujte se tak abychom šli společně. Vzhledem k různým fyzickým dispozicím uděláme následující harmonogram. Pro jak dlouhou trasu se rozhodnete, záleží na každém z Vás.
Odchody: 9:00 **Odjíždí přívoz** Lovosice - Pišťany **10:15** - Velké Žernoseky pod kostelem (druhá strana Labe) - Kalvárie - Kamýk (po zelené značce)
13:00 - **Mše v kapli** Narození Jana Křtitele (nad vesnicí Kamýk, pod kopcem Plešivec)
- **5. 6. 2022 první sv. přijímání** dětí z farnosti Lovosice, mimořádně bude **mše sv. v 10:00**.
- **První sv. zpověď dětí bude v úterý 31.5. od 14h**. Tento týden 24.5.22 náboženství nebude.
- Od 9. do 14. srpna 2022 se v Hradci Králové koná **celostátní setkání mládeže**. V sobotu 13. srpna je připravený **program také pro mladé rodiny**.
- **Úklid kostela bude vždy první sobotu v měsíci** 9:00 - 11:00. Ti kdo se dosud starali o čistotu našeho kostela někteří zemřeli ostatním s věkem ubývají síly. Prosím, kdo můžete pomoci, přijďte.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba

***

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

***

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

***

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 26 (2022)
22. 5. 2022

6. neděle velikonoční

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Zkouška

Zkoušky bývají různé, nejen ta Abrahámová byla těžká. Jakási kananejská maminka prosila naléhavě Pána Ježíše za svou dceru, která byla krutě posedlá (srov. Mt 15,22). Pán jí neodpovídal a učedníci ji posílali pryč, vždyť za nimi křičí. Žena se odehnat nedala, myslela na své dítě. Pomohl jiným, proč by nepomohl její dceruše? Pán jí ale naznačil, že je poslán ke ztraceným izraelského národa. Dokonce ji řekl: Není vhodné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům. To bylo tvrdé, mohla se urazit nebo naštvat. Zbývalo sklonit hlavu a odejít s nepořízenou. Ale ona to nevzdala: Ovšem Pane, jenže i psíci se živi kousky, které padají ze stolu jejich pánů.

Rozuměla té situaci víc, než se na první pohled zdálo, a byla velice pokorná. Zasloužila si Ježíšovu pomoc a on ji pochválil výjimečným způsobem: Ženo, jak veliká je tvá víra. Staň se ti, jak si přeješ! A dcera byla zdravá.

(z knihy Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti)

***

Youcat (24. část)

Bůh si nevyhledal konkrétní místo pro Ježíšův život jenom tehdy před dávnými časy. Hledá si je i dnes mezi námi. Proto se také říká, že církev je „chrámem Ducha Svatého“. Slovo „chrám“ znamená asi tolik, co „posvátný prostor“. Bůh je sice všudypřítomný, ale stěží rozlišujeme, kde máme co dělat s božskou skutečností, a kde s pouhou člověčinou. Fascinuje nás, když v Písmu svatém čteme, že Bůh chce skutečně „přebývat“ mezi námi. Naším společným úkolem je připravit mu u sebe „obyvatelný“ prostor. Těmi, kdo mají budovat chrám, však nejsme jenom my sami. Na stavbě se podílejí mnozí. Konečně je to Bůh sám, Duch Svatý, který mezi námi ve dne v noci stavěl a staví Boží příbytek.

Co je církev? Co patří do církve? Obsahem života církve není nikdo jiný než sám Ježíš. Proto i my máme být zde, okolo Ježíše, abychom mu umožnili působit. V tom případě jsme církví. V Lukášově evangeliu Ježíš na jednom místě prohlásí: „Moje matka a moji příbuzní jsou ti, kdo slyší a plní Boží slovo“ (Lk 8,21).

„Církev je Boží rodinou ve světě,“ prohlašuje papež Benedikt XVI. Církev tedy představuje živého Ježíše, který dnes žije mezi námi – teprve po něm následuje jeho „rodina“, tedy my, nedokonalí lidé a hříšníci, kteří smíme společně s Ježíšem tvořit jedno „tělo“. Co znamená, že „církev je Kristovo tělo“? Ano, Ježíš se s námi sjednotil do té míry, že jsme s ním v určitém smyslu „jedním tělem“. Dosvědčuje to na mnoha místech Písmo svaté. Svatý Augustin (350-430) vyjádřil hlubokou myšlenkou to, co se stane, když přistoupíme ke svatému přijímání: „Přijímáte to, čím jste: tělo Kristovo, abyste se stali tím, co přijímáte: tělem Kristovým.“

(z knihy Youcat: Kurz víry)

***

Jediný nástroj spásy

Proč Bůh vymyslel zrovna kříž jako jediný nástroj spásy? Jistě promyslel všechny možnosti a vybral tu nejlepší. Svatý Pavel o kříži říká, že židy uráží a pohané ho pokládají za hloupost. A křesťané? Většina se mu snaží vyhnout. Jaká je to ironie, když my, křesťané, prosíme Boha, aby nás zbavil kříže, který do scénáře našeho života sám vložil! Jak je to nelogické! „Kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž...“ Nevymyslím i já za „pomocí“ Boží a Panny Marie nějakou lepší cestičku, jak se kříži vyhnout? Ti „chytří“ se mu mnohdy vyhnout dovedou. Ti, kdo se mu mazaně nevyhýbají, bývají druhým na posměch. Ale co ten mazaný chytrák odpoví Kristu, až se ho zeptá, kde má svůj kříž? Co má říkat kněz nad hrobem takového vykuka? Kam ho má doprovázet? V jeho rodině nebo v jeho blízkosti ale může být někdo, kdo se za něj modlil a vyprosil mu, že v poslední fázi života kříž přece jen přijal. Pak to ovšem bývá těžší. Ale zaplať Pán Bůh za to, protože nelze přijmout Krista a nepřijmout kříž.

(z knihy Na minutu s L. Kubíčkem – Přitahují?)

***

5/ Co nastane v okamžiku smrti? II

Rozhlédnu se a uvědomím si, že spousta dalších stromů takto seschla „krásnou smrtí“, jestli to tak

smím říct. Jenom to utvrzuje můj úhel pohledu, možná dokonce revoltu, ale rozhodně i nepochopení. Nečekal jsem, že mi Bůh odpoví. Myslel jsem, že půjdu dál s hlavou plnou otázek, když můj pohled sklouzl na malý stromek, sotva trochu vzrostlý, ale v půli rozštěpený. Když starý seschlý strom padal k zemi, zlomil i tento mladý, křehký stromek, jehož zelené lístky budou ještě pár dní přežívat. Odpověď na svou otázku jsem našel v přírodě, otevřené knize psané Bohem pro lidi. Pochopil jsem, že každá lidská bytost si přirozeně přeje umřít co nejpozději, jako ten starý seschlý strom. Ale sama příroda nám ukazuje, že se mohou přihodit nehody a že růst mladého stromku může být násilně přerušeno podle stejných přírodních zákonů. Došlo mi, že se musíme smířit s touto skutečností: jsme smrtelní. Příroda nám to připomíná a my musíme své postavení ve světě prostě přijmout.

Ve svém jeskynním domku jsem si potom pročetl texty z Pisma, které si pro obřad vybrala rodina. Nejprve evangelium: „Jestliže pšeničné zrnko nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.“ (J 12,24) Příroda pokračuje ve svém vyučování. Když rolník zaseje zrnko do země, ví, že ze všeho nejdřív se zrnko rozloží a zdá se být navždy ztracené. Jenže následuje klíčení a vzejde nová rostlinka. Se Sylvainem je to stejné. Vidíme pouze jeho tělo, které pohřbíváme do země. Ale je to stejné jako se zrníčkem obilí – to, co vidíme, není celá skutečnost. Život pokračuje dál, i když ho svými očima nevidíme. Dále si čtu první čtení, jde o text z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům. Pokud je mi známo, jde o jediný biblický text, který se obrací přímo na truchlící pozůstalé: „Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naděje. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede k životu spolu s ním.“ (1Te 4,13n) Jak úžasná zpráva o naději! Kdyby svatý Pavel mohl kázat Sylvainovým rodičům, řekl by jim: „Drazí rodiče, nebuďte jako ti, kteří nevěří a kteří si myslí, že po smrti už nic není! Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, stejně tak Sylvain, který zemřel, s Ježíšem zase vstane z mrtvých!“

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

***